

2006. március 15., szerda

P6_TA(2006)0089

A szociális védelem és a társadalmi integráció

Az Európai Parlament állásfoglalása a szociális védelemről és a társadalmi integrációról (2005/2097(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Közös jelentéstervezet a szociális védelemről és a társadalmi integrációról” című közleményére (COM(2005)0014),
- tekintettel a Bizottságnak „A szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló közös jelentéstervezet melléklete” című belső munkadokumentumára (SEC(2005)0069),
- tekintettel a Bizottság belső munkadokumentumára az új tagállamokban zajló társadalmi integrációról szóló: a társadalmi integrációról szóló közös nyilatkozatok összefoglalása (SEC(2004)0848),
- tekintettel az Európai Tanács 2005. március 22–23-i, brüsszeli ülésének elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a lisszaboni stratégia féldős felülvizsgálatáról szóló, 2005. március 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2000. június 19–20. között Santa Maria da Feirában tartott Európai Tanács elnökségi következtetéseire, és különösen arra a megállapodásra, amely szerint meg kell határozni azokat a mutatókat, amelyeket közös viszonyítási alapnak tekintenek a társadalmi kirekesztés ellen és a szegénység megszüntetéséért folytatott küzdelemben,
- tekintettel a Bizottságnak a szociális menetrendről szóló közleményére (COM(2005)0033),
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2005. július 12-i 2005/600/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a tagállamok társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet szolgáló együttműködése ösztönzésére szolgáló közösségi cselekvési programról szóló, 2001. december 7-i 50/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az ENSZ gyermekjogi egyezményének 27. cikke (1) bekezdésére, mely megállapítja, hogy az egyezményben részes államok elismerik, hogy minden gyermeknek joga van a fizikai, szellemi, lelki, morális és társadalmi fejlődéséhez szükséges életszínvonalhoz,
- tekintettel az ENSZ gyermekjogi egyezményének 27. cikke (2) és (3) bekezdésére, melyek elismerik a szülők elsődleges felelősségét e területen, és mely szerint a kormányok feladata megfelelő intézkedéseket hozni a szülők támogatására e jogok érvényesítéséhez, és szükség esetén anyagi segítséget nyújtani és támogató programokat szervezni, különösen az élelmezés, a ruházatkodás és a lakhatás területén,
- tekintettel a Bizottságnak „A lisszaboni stratégia szociális dimenziójának megszilárdítása: a nyílt koordinációs módszer korszerűsítése a szociális védelem területén” című közleményére (COM(2003)0261),
- tekintettel a Bizottság közleményére a szociális védelem korszerűsítéséről a magas minőségű, hozzáférhető és fenntartható egészséggondozás és hosszú távú gondozás kifejlesztése érdekében: nemzeti stratégiák támogatása a „nyílt koordinációs módszer” használatával (COM(2004)0304),
- tekintettel a Bizottságnak „A demográfiai változások kihívása: a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvére (COM(2005)0094),
- tekintettel 2002. június 11-i állásfoglalására, a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett bizottsági közleményről: közös jelentéstervezet a társadalmi integrációról ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 164. o.

⁽²⁾ HL L 205., 2005.8.6., 21. o.

⁽³⁾ HL L 10., 2002.1.12., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 261. E., 2003.10.30., 136. o.

2006. március 15., szerda

- tekintettel a nyílt koordinációs módszer alkalmazásáról szóló 2003. június 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel 2003. szeptember 24-i állásfoglalására a Bizottságnak és a Tanácsnak a megfelelő és fenntartható nyugdíjakról szóló közös jelentéséről ⁽²⁾,
  - tekintettel a szociális védelem korszerűsítéséről és a magas színvonalú egészségügy kifejlesztéséről szóló 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a 2006–2010 közötti időszakra érvényes szociális menetrendről szóló 2005. május 26-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel az új tagállamokban zajló társadalmi integrációról szóló 2005. június 9-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel eljárési szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0028/2006),
- A. mivel az Európai Tanács 2000. márciusi lisszaboni ülésén az Európai Unió átfogó stratégiát fogalmazott meg, amelynek célja a hosszú távú gazdasági növekedés, a teljes foglalkoztatás, a társadalmi kohézió és a fenntartható fejlődés biztosítása egy tudásalapú, know-howra és innovációra épülő társadalomban; mivel öt évvel később a stratégia céljait távolról sem sikerült teljesíteni,
- B. mivel az Európai Tanács 2000. évi nizzai ülésén a tagállamok a szegénység és a társadalmi kirekesztés számottevő és mérhető csökkentését vállalták 2010-ig,
- C. mivel a társadalmi integráció szorosan kapcsolódik az emberi méltósághoz, mint alapvető joghoz,
- D. mivel bizonyos feltételek között a társadalmi integráció közvetlenül és hatásosan hozzájárulhat a gazdasági fejlődéshez,
- E. mivel a társadalmi integráció szorosan kapcsolódik a társadalmi kohézióhoz, amely az Európai Unió alapértéke, valamint a társadalmi kirekesztés és a diszkrimináció elleni küzdelem egyik eszköze, mely küzdelem az emberi erőforrások pazarlása és a demográfiai változások komoly következményei elleni harcot jelenti,
- F. mivel OECD-források statisztikai szerint a szervezethez tartozó országok lakossága öregszik, és mivel jelenleg minden 100 aktív munkavállalóra 38 nyugdíjas jut, és ha a foglalkoztatási politika hosszú távon nem változik, ez a szám 2050-re 70-re emelkedhet,
- G. mivel a szociális védelem modernizálásának nem csak a pénzügyi fenntarthatóság biztosításáról kell szólnia, hanem azon kockázatok közös vállalásáról is, amelyekkel az egyének nem képesek egyedül megbirkózni, valamint a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás ösztönzéséről annak érdekében, hogy azok fenntarthatóvá váljanak,
- H. ezért ismételten hangsúlyozza, hogy az egyetemességen, egyenlőségen és szolidaritáson alapuló szociális védelem az európai szociális modell alapvető alkotóelemét képezi,

Általános észrevételek

1. üdvözli a fent említett közös jelentést, amely az EU-25-ök szintjén első ízben terjed ki a szociális védelem és a társadalmi integráció kérdéseire egyaránt, és amely vizsgálja a tagállamok előrehaladását az Európai Tanács lisszaboni ülésén megállapított célok elérésében; megjegyzi, hogy a jelentés célja, hogy kulcsfontosságú lépéseket tegyen a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem és a szegénység 2010-ig történő felszámolása terén, valamint hogy segítse a tagállamokat a szociális védelmi rendszerek megreformálásában is annak érdekében, hogy biztosítsa e rendszerek számára a magas színvonalú szolgáltatások nyújtásának képességét, valamint e rendszerek megfelelőségét és jövőbeli fenntarthatóságát;

⁽¹⁾ HL C 68. E, 2004.3.18., 604. o.

⁽²⁾ HL C 77. E., 2004.3.26., 251. o.

⁽³⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 134. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0210.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0244.

2006. március 15., szerda

2. megjegyzi, hogy a közös jelentés szerint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem továbbra is az Unió és a tagállamok egyik legnagyobb kihívása, ugyanis a jövedelmeken alapuló statisztikai adatok alapján a szegénység és a társadalmi kirekesztés az egész Unióban továbbra is jelentős mértékű, és 2002-ben az EU-ban több mint 68 millió ember, a népesség 15 %-a élt a szegénység fenyegetettségében;

3. megjegyzi, hogy az EU munkaerőpiacain az elmúlt évtizedben végbement fontos szerkezeti előrelépések ellenére a foglalkoztatás és a részvétel szintje az EU-ban továbbra is elégtelen, a munkanélküliség számos tagállamban továbbra is magas, különösen bizonyos népességcsoportokban, például a fiatalok, az idősek, a nők és a hátrányos helyzetűek között; megjegyzi továbbá, hogy a munkaerőpiaci kirekesztés nemcsak nemzeti, de helyi és regionális dimenzióval is rendelkezik;

4. felhívja a figyelmet arra, hogy a gazdaság jelenlegi lassulása, a növekvő munkanélküliség és a munkalehetőségek számának csökkenése egyre több embert szolgálat ki az elszegényedés és a kirekesztés veszélyének, továbbá rontja a már érintettek helyzetét; a hosszú távú munkanélküliségtől és inaktivitástól sújtott egyes tagállamokban ez különösen így van;

5. kiemeli, hogy a foglalkoztatást a szegénység elleni leghatékonyabb védelemnek kell tekinteni, és hogy ebből következően a munka anyagi vonzerejét a nők foglalkoztatását ösztönző lépésekkel és a felajánlott munkalehetőségek minőségi céljainak meghatározásával kell fenntartani;

Társadalmi integráció

6. úgy véli e tekintetben, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni erőfeszítéseket folytatni kell, és ki kell terjeszteni a szegénység és a kirekesztés által leginkább veszélyeztetettek, például az alkalmilag foglalkoztatott munkavállalók, a munkanélküliek, a gyermekeiket egyedül nevelők (általában nők), az egyedül élő idősek, a nők, a több személyt eltartó családok, a hátrányos helyzetű gyermekek, az etnikai kisebbségek, a betegek és fogyatékkal élők, a hajléktalanok, az emberkereskedelem, valamint a drog- és alkoholfüggőség áldozatai helyzetének javítása érdekében;

7. úgy véli, hogy döntő fontosságú a hátrányos helyzetűek – beleértve a fogyatékkal élőket, az etnikai kisebbségeket és a bevándorlókat – nehézségeinek megértése a munkavállalással és a munkaerőpiacon maradással kapcsolatban; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a hátrányos helyzetűek integrációját a társadalmi kirekesztés megakadályozása és leküzdése, valamint az oktatás elősegítése, a munkahelyteremtés, a szakképzés és a szakmai fejlődés ösztönzése, a szakmai és a családi élet összeegyeztethetősége, valamint az egészségügyi ellátáshoz és elfogadható lakhatáshoz való egyenlő hozzájutás jogának, továbbá a szociális védelmi rendszerek fenntarthatóságának biztosítása érdekében; rámutat e tekintetben az összevethető adatok javításának szükségességére;

8. kiemeli, hogy az oktatásban és a képzésben tapasztalható hátrányok felszámolása és a munkaerő képzettségének javítása valamennyi korcsoportban a férfiak és nők, valamint etnikai és nemzeti kisebbségek számára a munkanélküliség elleni küzdelem kulcsfontosságú eszköze; megjegyzi továbbá, hogy az említett egyenlőtlenségek felszámolása különösen fontos a foglalkoztatással, a munka minőségével és a társadalmi integrációval kapcsolatos lisszaboni célok elérése érdekében;

9. hangsúlyozza e tekintetben, hogy a roma kisebbség tekintetében szükséges, minden tagjának megadjanak minden motivációt annak érdekében, hogy érdekeltté váljanak gyermekeik továbbképzésében, pozitív tulajdonságaik és képességeik fejlesztésében;

10. felhívja a tagállamokat, hogy osszák meg egymással a legjobb gyakorlatokat az oktatásból való korai lemorzsolódás megakadályozása, az oktatás szintjének különösen a nyelvek és az új technológiák területén történő javítása, az iskolából a munkahelyekre történő átmenet megkönnyítése, a hátrányos helyzetű csoportok –, beleértve a képzetlenebb és idősebb munkavállalókat – oktatáshoz és képzéshez való hozzáféréseinek javítása, valamint az élethosszig tartó tanuláshoz való általános hozzáférés megalapozása érdekében; kiemeli, hogy ezeknek a stratégiáknak ki kell terjedniük az összes érintett félre, beleértve a szociális partnereket, a civil társadalmat és az oktatásszervezőket is, továbbá a minőségi közoktatás biztosítása érdekében a tagállamokra is alapvető szerep hárul;

2006. március 15., szerda

11. a szociális kirekesztettségben élő 50 év feletti személyek számának csökkentése és a munkaerőpiacon való megmaradásuk könnyítése érdekében javasolja a tagállamoknak, hogy az élethosszig tartó tanuláshoz való hozzáférés fejlesztésével előzzék meg a szakmai pályafutás megszakadásának veszélyét;
12. úgy véli e tekintetben, hogy azon előnyök miatt, amelyeket képzett munkaerő jelent a munkaadóknak, vitathatatlan, a munkaadóknak nagyobb részt kell vállalniuk az élethosszig tartó tanulás folyamatában;
13. ugyanakkor rámutat, hogy számos esetben sem az oktatás megfelelő szintje, sem az újbóli átképzések nem garantálják az elhelyezkedést; ezért hangsúlyozza a nem anyagi célokat szolgáló közhasznú munka nagyobb mértékű kihasználásának szükségességét;
14. hangsúlyozza, hogy a 17 tagállamból – amelyekről adatok állnak rendelkezésre ⁽¹⁾ – 14-ben nőtt a gyermekszegénység a 90-es években; felhívja a figyelmet arra, hogy a tartós gyermekszegénység főként az egyszülős családok, a három, vagy több eltartott gyermekes nagycsaládok, a bevándorlók és etnikai kisebbségekhez tartozó személyek, a munkanélküli vagy alulfoglalkoztatott szülők esetében jellemző; hangsúlyozza, hogy az EU és a tagállamok szintjén kiemelt figyelmet kell fordítani a többgenerációs szegénység megelőzésére és kiküszöbölésére, és hogy ezt megfelelő pénzügyi források rendelkezésre bocsátásával (mint például a strukturális alapok, különösen az Európai Szociális Alap fokozott felhasználásával) kell alátámasztani; hangsúlyozza, hogy a mutatószámokat a gyermekek és az egyedül élők szempontjából kell vizsgálni, még ha tudvalevő is, hogy a gyermekszegénység nem csökkenthető a családok szegénységének csökkentése és annak biztosítása nélkül, hogy a magas színvonalú szolgáltatások mindenki számára elérhetőek legyenek;
15. rámutat arra, hogy Eurostat-források szerint az EU-n belüli születések egyharmada házasság intézményén kívül történik, és hogy ez a szám évről évre nő; úgy ítéli meg, hogy ez a tendencia indokolttá teszi, hogy az intézményként kezelt különböző családtípusok normális működésének előmozdítására hatékony módszereket találjunk;
16. úgy véli, hogy a gyermekekkel és gyermekgondozással kapcsolatos szociális szolgáltatások a gyermekszegénység, a társadalmi kirekesztés és a diszkrimináció megelőzésének és csökkentésének, valamint a munka és a családi élet összeegyeztetése megkönnyítésének fontos előfeltételei; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy minden gyermek számára könnyű és egyenlő hozzáférést biztosítsanak az oktatáshoz; elismeri e tekintetben a magán szolgáltatásnyújtók létfontosságú szerepét;
17. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő zöld könyvet a gyermekszegénységről, mely a szegény gyermekek társadalmi integrációja felé vezető lépésként egyértelmű célokat és megfelelő intézkedéseket határoz meg a gyermekszegénység megszüntetésére;
18. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit egy olyan „gyermekjogi charta” létrehozása érdekében, amely előrelépés elérésére törekszik a gyermekek jogainak – az EU bel- és külpolitikája részeként történő – védelmezése terén;
19. felhívja a figyelmet azon fiatalok szükségleteire, akik az iskolából a munka világába kerülve a gazdasági és társadalmi integráció tekintetében különös nehézségekkel küzdenek, és akik hamarabb áldozatul eshetnek a társadalmi kirekesztésnek; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fiatalok munkanélküliségét önálló módon különösen kiemelt figyelemmel kezeljék meghatározott politikai intézkedések és képzés révén, többek között a kezdeményezések magukhoz ragadásának ösztönzése és a vállalkozói szellem fejlesztése érdekében;
20. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki integrált stratégiákat a földrajzilag távol eső és fejletlen városi, szigeti és vidéki térségek gazdasági, társadalmi, kulturális és környezetvédelmi fejlesztésének előmozdítására, azzal a céllal, hogy szembeszálljanak a kirekesztés és szegénység problémáival, a kirekesztés és a szegénység öröklődésének megakadályozása érdekében;
21. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nők nagyobb mértékben vegyenek részt a munkaerőpiacon, a munkavállalásukat lehetetlenné tevő akadályok megszüntetésével, különösen az idősebb nőknek a hosszabb munkaerőpiacon maradása bátorításával;
22. javasolja a tagállamoknak, hogy támogassák a növekedési és a nők foglalkoztatásával kapcsolatos politikát, amely lehetővé teszi a nők minőségi munkalehetőségekhez való hozzájutását és az azonos bérezés előmozdítását;

(¹) UNICEF Report Card No 6 – Child Poverty in Rich Countries 2005.

2006. március 15., szerda

23. rámutat arra, hogy a nők munkavállalási arányának növelését nemcsak a – főként a nőket sújtó – elszegényedés kockázatával szembeni szükséges védelemnek, hanem a népesség öregedése által fenyegetett, az aktív és inaktív munkavállalók közötti számarány egyensúlyának megőrzését szolgáló eszköznek is kell tekinteni;

24. felhívja e tekintetben a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a munkaerőpiaci egyenlőtlenségek felszámolására, például a nemen alapuló foglalkoztatási különbségekre, a munkanélküliségre és az atipikus foglalkoztatásra, a nemek között az egyes ágazatokban és szakmákban tapasztalható elkülönítésre, a nemek közötti jövedelmi különbségekre, az egyenlőtlen státuszra, valamint a nőknek a döntéshozó pozíciókban tapasztalható korlátozott részvételi arányára; úgy ítéli meg, hogy a fentiek segítségével a tagállamoknak meg kell könnyíteniük a személyes választást a munka és a családi élet összeegyeztethetősége, valamint a jó minőségű és megfizethető gyermekgondozási és az egyéb eltartottak által igénybe vehető gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés szempontjából; továbbá úgy véli, hogy létfontosságú a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése az összes politika és program keretében;

25. továbbá, felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket annak biztosítására, hogy a nőket nyugdíjjogosultságuk kiszámítása során ne hozzák hátrányosabb helyzetbe amiatt, hogy a szülési, illetve anyasági szabadság miatt megszakadt a foglalkoztatásuk folytonossága;

26. felhívja a tagállamokat, hogy az etnikai kisebbségeket és a bevándorlókat érintő nagy mértékű kirekesztés elleni küzdelem során dolgozzanak ki és hajtsanak végre intézkedéseket – beleértve a tudatosságot fokozó intézkedéseket – annak érdekében, hogy az említett célcsoportokat be lehessen vonni a hivatalos munkaerőpiacra, érvényesíteni lehessen az emberkereskedelem és a hátrányos megkülönböztetés elleni jogszabályokat, valamint különleges oktatási programokra, illetve tisztességes megélhetési és lakhatási körülmények megteremtésére irányuló speciális intézkedések és komplex programok segítségével – a társadalmi integráció előfeltételeként – meg lehessen könnyíteni társadalmi beilleszkedésüket;

27. sürgeti a Bizottságot, hogy a fogyatékkal élőket sújtó hátrányos megkülönböztetés felszámolása, az egyenlő lehetőségek biztosítása és a fogyatékkal élők munkában, társadalomban és politikában történő teljes részvételének elősegítése érdekében terjesszen elő javaslatokat a megfelelő jogi keret megteremtésére, különösen egy, az EK-Szerződés 13. cikkén alapuló irányelvre irányuló javaslat révén, az eddig nem tárgyalt területek szabályozása érdekében;

28. hangsúlyozza a szegénység által leginkább érintett és a legkevésbé kedvezményezett csoportok, például a hátrányos helyzetűek és az önmagukat ellátni képtelen idősek lakhatási feltételei – különösen a hozzáférhetőség – javításának szükségességét; kéri, hogy szenteljenek több figyelmet a hajléktalanoknak, elsősorban gondozás és alapvető képzés segítségével, valamint társadalmi beilleszkedésük támogatásával, amely állami politikákat tesz szükségessé, különösen a lakásügy, az egészségügy és az oktatás területén, annak biztosítása érdekében, hogy ezek az emberek hozzáférjenek e létesítményekhez;

29. e tekintetben továbbá úgy véli, hogy az alapkészségeket – amelyek oktatása nemcsak azon képességek fejlesztését jelenti, amelyekre ezen személyeknek önmaguk ellátása érdekében van szüksége, hanem a korlátozott képességű emberekkel kapcsolatos szolidaritásra való nevelést is – az alapfokú oktatással kezdve folyamatosan kellene oktatni a teljes európai társadalom részére;

30. teljes mértékben támogatja a Bizottságnak az „esélyegyenlőséget mindenkinek” európai év 2007-ben történő megrendezésére irányuló szándékát; úgy véli, ez elősegítheti azt, hogy fel lehessen hívni a figyelmet a kérdés fontosságára, értékelni lehessen az EU-ban elért eredményeket, és keretet lehessen biztosítani a további politikai intézkedések és kezdeményezések számára az EU diszkriminációellenes jogalkotásának javítása, a közvetlen és közvetett megkülönböztetés kezelése, valamint a nemek közötti esélyegyenlőség minden területen történő érvényesítése érdekében;

31. üdvözli annak felismerését, hogy a szociálisan leginkább jogfosztottak általában a legszegényebb szociális környezeti feltételekkel szembesülnek, és hogy ezt is figyelembe kell venni a társadalmi kirekesztés kezelése során;

32. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen jogi lépéseket azon tagállamok ellen, amelyek nem alkalmazzák vagy a kitűzött határidőre nem ültették át nemzeti jogukba az EK-Szerződés 13. cikkén alapuló diszkriminációellenes irányelveket;

33. megerősíti a harmonizált adatgyűjtés javítása és az olyan közös mutatók kidolgozása iránti igényt, amelyek figyelembe veszik a korból és a nemből adódó különbségeket, mivel az ilyen mutatók fontos szerepet játszanak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni politikák nyomon követésében és értékelésében;

2006. március 15., szerda

34. úgy ítéli meg, hogy a társadalmi integráció valódi érvényesítését a politikai döntéshozatalban a politikák – nemzeti és uniós szintű – rendszeres előzetes és utólagos értékelésének kialakítása révén kell megvalósítani;
35. rámutat, hogy a társadalmi integráció folyamatába be kell vonni a helyi és a regionális élet kulcsszereplőit, például a társadalmi integrációs politikák végrehajtásáért felelős helyi hatóságokat, a szociális partnereket, a nem kormányzati szervezeteket, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés által sújtott embereket;
36. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a „kirekesztettség és szegénység elleni küzdelem európai évének” megszervezésével különös figyelmet fordít a szegénység elleni küzdelemre;

Szociális védelem

37. úgy véli, hogy a globalizációból eredő gyors változások és az információs és kommunikációs technológiák széles körű használata növeli a szociális veszélyekkel szembeni kiszolgáltatottságot, és hatékonyabb szociális védelmi intézkedéseket tesz szükségessé annak érdekében, hogy mindenki számára biztosítani lehessen a szociális védelemhez való jogot;
38. rámutat, hogy a szociális biztonság és az ellátási rendszerek gyakran lassan reagálnak a foglalkoztatás és önálló vállalkozói tevékenység rugalmasabb formáira, nem nyújtanak megfelelő támogatást, és ez akadályokat gördíthet a munkába álló munkavállalók elé; ezért úgy véli, hogy ezt figyelembe kell venni a rendszerek korszerűsítése esetén;
39. úgy véli, hogy a jelenlegi demográfiai folyamatok – a munkaerő elöregedése és a munkaképes korú lakosság számának csökkenése – közép- és hosszú távon kihívást jelent a szociális védelmi rendszerek pénzügyi fenntarthatósága tekintetében;
40. rámutat e tekintetben, hogy támogatni kell olyan átfogó elöregedési stratégiák kidolgozását és végrehajtását, melyek célja, hogy a munkavállalók tovább aktívak maradjanak, valamint hogy a munkáltatókat arra ösztönözzék, hogy idősebb munkavállalókat is felvegyenek, illetve megtartsanak;
41. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a megfelelő jogi keret létrehozására az életkor alapján történő diszkrimináció felszámolása érdekében;
42. úgy ítéli meg ebben a vonatkozásban, hogy az Európai Szociális Alap fontos szerepet játszhat az idősebb munkavállalók munkaerőpiacra történő integrációja és újraintegrálása folyamatában, és nagyobb általánosságban, a rászoruló és/vagy társadalmilag kirekesztett csoportok társadalmi integrációjában;
43. úgy ítéli meg, hogy a nyugdíjrendszerek pénzügyi fenntarthatósága érdekében gazdasági növekedésre, megfelelő termelékenységre, magas szintű foglalkoztatottságra, valamint az élethosszig tartó tanulás, a minőségi munka és az egészséges munkakörnyezet aktív előmozdítására van szükség;
44. javasolja, hogy a nyugdíjrendszerek ne csak a szociális és kiegészítő biztosítások különböző formáiból álljanak (akár kötelező, akár önkéntes biztosításról van szó), hanem biztosítsák a lehető legnagyobb társadalmi igazságosságot a nyugdíjak tekintetében;
45. azon a véleményen van, hogy a foglalkoztatásra gyakorolt hátrányos hatások megelőzése érdekében az állami nyugdíjrendszerek reformja kapcsán el kell kerülni a munkavállalók adóterheinek növekedését, ugyanakkor megfelelő egyensúlyt kell kialakítani a jövedelemadók és az egyéb adófajták között;
46. felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg adminisztratív és intézményi kapacitásaikat, beleértve a jó minőségű szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés javítását, különösen az egészségügy, a hosszú távú gondozás, a szociális biztonság, a szociális szolgáltatások terén, beleértve a szociális jogokkal kapcsolatos tanácsadás nyújtását, a gyermekekkel kapcsolatos szolgáltatásokat, a közlekedési és a mobilitási szolgáltatásokat, a munkaerőpiaci integrációra összpontosító újbeilleszkedési szolgáltatásokat, valamint a szakmai képzési szolgáltatásokat;
47. várja a Bizottság minimálbérről szóló dokumentumát, amely hasznos hozzájárulást jelenthet a társadalmi integrációról és szociális védelemről folyó vitához;

2006. március 15., szerda

48. üdvözli a Tanács határozatát a nyílt koordinációs módszerű eljárásnak az egészségügy és a hosszú távú gondozás területén történő alkalmazásáról; rámutat, hogy a szolgáltatások és az egészségügyi ellátás szervezése és nyújtása a tagállamok hatáskörébe tartozik és továbbra is oda kell tartoznia; ismételten megerősíti, hogy támogatja az egészségügy és a hosszú távú gondozás három alapvető célját: az egyetemes, jövedelemtől vagy vagyontól független hozzáférést, a magas színvonalat és a pénzügyi fenntarthatóságot;
49. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell szentelni a hosszú távú vagy költséges gondozásra szoruló, illetve az ellátáshoz jutás során nehézségekkel küzdő személyekre; hangsúlyozza, hogy amennyiben az egészséget támogatni és védelmezni kívánjuk, akkor az egészségügyi rendszereknek nemcsak a biztosítási alapon, hanem a szolidaritás elvén is kell alapulniuk;
50. támogatja továbbá az összes szükséges szociális szolgáltatás fejlesztését az ellátásra szoruló személyek, azaz az önmaguk napi ellátására képtelenek gondozása tekintetében;
51. megjegyzi, hogy noha az állami nyugdíjrendszerek továbbra is a nyugdíjasok fontos bevételi forrása kell, hogy maradjanak, a szakmai vagy személyes rendszereken keresztül fizetett egyéni hozzájárulás kiegészítő szerepet játszhat a további nyugdíjuttatásokban;
52. rámutat ebben az összefüggésben az egyének jövedelmét és életszínvonalát érintő következményekre rávilágító átfogó tájékoztatási és ellenőrzőrendszerek összehangolásának szükségességére;
53. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nyugdíjrendszerek hatékonyságát folyamatosan értékeljék a pénzügyi fenntarthatóság, valamint a szociális célok elérése szempontjából;
54. felhívja az Európai Tanácsot, hogy a nyílt koordinációs módszer ésszerűsítése és egyszerűsítése érdekében 2006 tavaszán tartandó csúcstalálkozóján fogadjon el egy integrált keretet a szociális védelem és integráció területén, valamint állapodjon meg a közös célkitűzések egységes listájáról a társadalmi integráció, a nyugdíjak, az egészségügy és a hosszú távú gondozás területén;
55. a lisszaboni folyamat összefüggésében egy integrált keretrendszer létrehozását, valamint a szociális védelem és integráció területén zajló koordináció racionalizálását lehetőségnek tekinti a szociális védelem társadalmi dimenziójának erősítése érdekében, amely saját, független, társadalmi-gazdasági jelentőséggel rendelkező dimenzió, ellentétben a szociális és foglalkoztatási politika koordinációjával;
56. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a nyílt koordinációs módszernek a szociális védelem és integráció területén történő alkalmazása során a jövőben fordítson nagyobb figyelmet a munka és a családi élet összehangolásának kérdéseire, különös tekintettel a gyermekgondozáshoz való hozzáférésre, a családi jövedelmi helyzetekre és az anyák foglalkoztatási arányára;
57. felhívja a tagállamokat, hogy a foglalkoztatás, a szociális védelem, a társadalmi integráció, a nyugdíjak és az egészségügy területén optimálisan használják ki a nyílt koordinációs módszer által a politikai döntéshozatal eszközeként kínált lehetőséget;
58. felhívja a tagállamokat – különösen az újonnan csatlakozottakat –, hogy vizsgálják felül nyugdíjrendszereiket, és vegyék figyelembe a férfiak jelentősen alacsonyabb várható élettartamát és a férfiak és nők közötti jelentős fizetési különbségeket, ami az özvegyek nyugdíjainak mértékében mutatkozik meg, és gyakran szegénységbe kényszeríti őket;
59. rámutat, hogy a szociális biztonsági rendszerek fejlesztése és fenntartása szorosan kapcsolódik a lisszaboni célokhoz, és jelentősen hozzájárulhat a megnövekedett foglalkoztatottsághoz és növekedéshez, a fokozott szolidaritáshoz és a nagyobb társadalmi integrációhoz;
60. ismételten hangsúlyozza meggyőződését, hogy szerepe a nyílt koordinációs módszer alkalmazásában – az európai polgárokat közvetlenül képviselő testületi minőségében – tisztázásra és megerősítésre szorul, annak érdekében hogy a folyamatnak demokratikus legitimitást kölcsönözzön;

2006. március 15., szerda

61. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezdjen tárgyalásokat a Parlamenttel egy intézményközi megállapodásról, amely megállapítja azon politikai területek kiválasztásának szabályait, amelyekre a nyílt koordinációs módszer alkalmazandó lenne, és biztosítja a módszer következetes alkalmazását, az Európai Parlament korlátozásmentes és egyenlő részvételével;

62. hangsúlyozza, hogy egy ilyen intézményközi megállapodásnak szabályokat kell tartalmaznia a Parlament részvételéről a célok és mutatók meghatározásában és a dokumentumokhoz való hozzáférésben, az üléseken való részvételben, a folyamat megfigyelésében és felügyeletében, a jelentésekről és a legjobb gyakorlatokról szóló tájékoztatásban, valamint a nyílt koordinációs módszer közösségi módszerré történő fejlődését elősegítő folyamatban;

*
* *

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a csatlakozó országoknak és a tagjelölt országoknak.

P6_TA(2006)0090

Iránymutatások a 2007-es költségvetési eljáráshoz (I., II., IV., V., VI., VII., VIII. (A) és VIII. (B) szakasz)

Az Európai Parlament állásfoglalása a 2007-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról – II., IV., V., VI., VII., VIII. (A) és VIII. (B) szakaszok, valamint az Európai Parlamentnek a 2007-es költségvetési eljárásra vonatkozó előzetes becsléseiről (I. szakasz) (2006/2021(BUD))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 272. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló, 1999. május 6-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾, különös tekintettel annak 26. pontjára,
- tekintettel az intézmények főtitkárainak az 5. címsort érintő változásokról szóló, 2005. májusi, negyedik jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió 2006-os pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésére,
- tekintettel a Számvevőszéknek a 2004-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésére és az intézmények válaszára ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6–0058/2006),

A. mivel a 2007. évi költségvetés jelenti az új pénzügyi keret első évét, továbbá az új, 2007–2013 közötti időszakra szóló pénzügyi tervre irányuló tárgyalások és az intézményközi megállapodás egyelőre nem zárultak le,

⁽¹⁾ HL L 253., 2000.10.7., 42. o.

⁽²⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽³⁾ HL C 172., 1999.6.18., 1. o. A legutóbb a 2005/708/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL L 269., 2005.10.14., 24. o.) módosított megállapodás.

⁽⁴⁾ HL C 301., 2005.11.30., 1. o.